

## [Aksel Larsen.]

Lovforslag, som teknisk og formelt er blevet sabet ned saavel her i Tinget som i Udvalgene, og det, at Handelsministeren saa sig tvunget til mellem anden og tredje Behandling af Forslaget om Støtte til Burmeister & Wain at indføre en Paragraf, som først gjorde dette Forslag juridisk lovmedholdeligt, det vidner om, hvem det er, der forelægger de uovervejede Forslag her i Tinget, til Trods for at man har en Menneskealders Erfaring og den fornødne juridiske Assistance.

Lad os holde op med Skydningen paa det Felt og se paa, hvad Forslaget i Virkeligheden gaar ud paa. Jeg skal gerne gennemgaa nogle af de tilsyneladende væsentligste af de Indvendinger, Socialministeren har fremsat paa den Linie, men jeg vil paa Forhaand gøre opmærksom paa, at det vilde blive højest ubehageligt for Regeringen, hvis alle dens Lovforslag blev behandlet paa den Maade, at man sagde: Er de ikke fuldkomne og uangribelige i enhver Henseende ved Forelæggelsen, kan de ikke diskuteres.

Altsaa, hvad forstaas ved arbejdsløs? Det er maaske vor Fejl — vi gik ud fra, at det var noget, hver eneste arbejdsløs udmærket ved, og det burde bl. a. ogsaa Regeringen og Socialministeren vide, men vi skal gerne være parate med udførligere Definition af, hvad der forstaas ved „arbejdsløs“, nemlig Lønarbejdere, som der bliver nægtet Ret til Arbejde. Og hvad angaar Indskrænkninger, saa kan vi ikke gaa med til nogen Indskrænkning i dette Begreb og sige, at de, der er unge, maa ingenting faa, og de, der skylder Alimantation eller paa anden Maade er under Fattigforsorg, maa ingenting faa, o. s. v. Hvad det sidste angaar, er det fuldkommen latterligt — undskyld, at jeg siger det — at gaa ud fra, at vi skulde tilsigte eller finde os i, at et af os stillet Forslag skulde have Fattighjælps Virkninger. Det ved Socialministeren godt.

Hvorfor udelukkes de selvstændige, der kommer i Nød o. s. v. Jo, fordi dette er et Lovforslag stillet med Henblik paa de arbejdsløse, stillet efter Anmodning af Fællesudvalget for de arbejdsløse og stillet i Henhold dertil, og hvis vi vil stille Forslag om Hjælp til selvstændige Haandværkere o. s. v., o. s. v., ja vel, saa giver vi det en saadan Form. Men her beskæftiger vi os nu en Gang med de arbejdsløse, og det synes jeg ikke, man kan bebrejde os.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvad betyder „gift“. Jeg erindrer i den Forbindelse

en Formulering af Socialministeren selv om, at faktisk Samliv regnes lig Ægteskab. Jeg overlader ham selv den yderligere Definition, men det er ganske givet, at herved forstaas naturligvis Forsørger, og vi skal ogsaa der gerne være til Rede med en skriftlig Formulering, hvis det er saa vanskeligt for Socialministeren at forstaa.

Saa er der Spørgsmaalet om Hjælpen. Det er et højest uretfærdigt Forslag, siger Socialministeren, for det bevirker, at Folk i en jydsk Landkommune faar lige saa meget som Folk i København. Og i det hele taget, alle Socialministerens Indvendinger er af denne Art: hvor er Kontrollen, hvordan faar man forhindret, at Folk faar for meget, hvordan faar man skaaret ned? Hvis vi vilde tage Hensyn til de jydsk Landkommuner, vilde vi sige som Socialministeren: Det er afhængigt af Kommunalbestyrelsernes frie Skøn, om de overhovedet vil give noget — og vi vilde derved skabe Garanti for, at navnlig en Række jydsk Landkommuner ikke vilde bevilge en Øre, men at der vilde blive sagt: Fattiggarden staar aaben. Det gør vi ikke.

Naturligvis er det ganske udelukket at skabe matematisk Lighed, saaledes at hver enkelt faar nøjagtigt det, der tilkommer hver enkelt, efter en Lovgivning som denne. Jeg har heller ikke set, at noget af de Forslag, Socialministeren har stillet, antaget eller godkendt eller administreret, skaber en fuldkommen nøjagtig matematisk Lighed for Loven, alle Forhold taget i Betragtning. Socialministerens eget Forslag skaber ikke en saadan Lighed, det gør ingenting, men naar det er vort Forslag, saa er det en meget væsentlig Indvending.

Vi maa sikre os, at 100 Kr. bliver Maksimum, og at de øvrige, der ikke fortjener de 100 Kr., bliver sat ned; vi maa ikke sikre os, at de bliver sat op. (Socialministeren [Steincke]: Det er ikke rigtigt!). Ja, men Socialministeren sagde det selv her, og jeg kan ikke gøre for, at det ikke er rigtigt, hvad han selv siger. Det samme, hvis en Mand har haft Arbejde, ja, saa maa man sikre sig, at han ikke faar. Men jeg kan ikke se nogen Grund til at fordre en saa kolossal Sikkerhed. Selv om en Mand har haft Arbejde til midt i November, har han sikkert ogsaa Brug for Pengene; selv om han kun har været arbejdsløs i en Maaned, har han sikkert Brug for Pengene. Og endelig maa man erindre sig, at det er de sagkyndige selv, nemlig de arbejdsløse, der har erklæret, at et Lovforslag af denne Art kunde de tænke sig at slutte sig til, det er